

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Under vor sidste Krig

Citation: Larsen, Karl: "Under vor sidste Krig", i Larsen, Karl: *Under vor sidste Krig*, Gyldendal, 1897, s. 502. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-larsenk_11-shoot-idm140053902781744.pdf
(tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Under vor sidste Krig

Det bliver Foraar«... Buskene begynder at blive grønne, og Fuglene kvidrer lystigt i den solklare Luft. Vi gaar imidlertid endnu stadig i Vinterdragten, den samme som ved Danevirke, og vore Tanker og Følelser har visselig heller ikke faaet et blidere eller mere sommerligt Præg. Vi maa holde 503ud, vi maa ikke give efter, nu mindre end nogen Sinde før, men vise Alverden, at vi er en fri og mandig Nation, der ikke vil lade sig undertrykke af Voldsmænd. — Gamle Lunding har efter fattig Evne paa bedste Maade søgt at benytte den givne Frist til at sætte Fæstningen i bedre Stand, og mange Mangler er allerede afhjulpne. Han er ved godt Mod og trøster sig med, at hans Besætning altid skal være mere angst for ham end for Fjenden. Men det er et Spørgsmaal, om han rigtig vurderer Virkningen af Prøjsernes nye Skyts; det tror jeg ikke, han gør, ellers vilde han f. Eks. sørge for et Batteri med riflede Kanoner paa Strib, der kunde give Fæstningen Flankebedækning fra den Side ... » *Tre Dage efter følger (27. April)*:«.. Her var et sært Røre i Byen hele Dagen i Gaar. 13. Regiment afgik til Fyen; alt det riflede Skyts blev taget ned af Voldene og i Nat ført sammesteds hen. Man skal være bleven bange for en Landgang paa Fyen over Fænø, men det forekommer mig at være en utilstrækkelig Forklaring, da der jo ligger Tropper og Artilleri nok i og omkring Assens, der kunde hentes. Paa den anden Side lader det heller ikke til, at Fæstningen skal rømmes, da der ufortrødent arbejdes paa Voldene. Soldaterne var næsten grædefærdige, da de saå de riflede Kanoner blive kørt bort .. Jeg griber nu hver Dag med Begærlighed Aviserne for at høre noget om Konferencen, da den jo forhaabentlig enten vil fremkalde en evropæisk Krig eller gøre en Ende paa Sagen. — Jeg har været et Løb ude i Byen for om muligt at høre noget nyt og faa en nærmere Forklaring paa det, der 504ser saa gaadefuldt ud. Kommandanten græd, da han i Gaar fik Ordre til at sende det riflede Skyts bort; han var nu en Gang fast besluttet paa at ville forsvare sin Fæstning til det yderste. Det eneste, jeg kan faa ud af det hele, er, at man ikke vil forsvare Fredericia haardnakket; men selv om det bliver Tilfældet, vil Byen blive aldeles ødelagt, dersom Fjenden begynder paa et alvorligt Bombardement ... »